

Ilman rakennuslupaa rakennettu kesäkeittiörakennus Keuruun kaupungin Pihlajaveden kylään Kala-aitankallio tilalle

RAKLAU 26.10.2023 § 46

66/03.02.01/2022

Valmistelija Mika Niinilampi, valvontainsinööri, sp. mika.niinilampi(a)keuruu.fi, p. 0406342150

Päätös Hyväksyttiin päätösehdotuksen mukaisesti.

Merkitään, että rakennustarkastaja Mia Maula ei esteellisenä (yleislausekejävi) osallistunut asian käsittelyyn eikä päätöksentekoon.

Esittelijä Valvontainsinööri Niinilampi Mika

Päätösehdotus 1. Rakennuslautakunnan lainvoimaisella päätöksellä 11.6.2008 § 46 asettamaa velvoitetta ei ole noudatettu.

Rakennuslautakunta päättää tuomita ko. kiinteistön omistajan maksamaan juoksevan uhkasakon lisäerät aiemman päätöksen 14.6.2023 § 29 jälkeen 15 viikolta 100 euroa eli yhteensä 1500 euroa. Lisäerien osalta kyseessä on 27. käsittely.

Päätöksestä ilmoitetaan maanmittauslaitokselle merkinnän tekemiseksi kiinnityksistä pidettävään rekisteriin ja rakennusvalvonta laatii sakkoluettelo-otteen oikeusrekisterikeskukseen toimitettavaksi uhkasakon perintää varten.

2. Rakennuslautakunta varaa ko. kiinteistön omistajalle mahdollisuuden antaa selityksensä 19.1.2024 mennessä juoksevan uhkasakon tulevien lisäerien tuomitsemisesta seuraavan 15 viikon osalta.

3. Uhkasakkojen tuomitsemispäätöksestä peritään rakennusvalvonnan voimassa olevan taksan mukainen maksu 300 euroa.

Selostus

Rakennuslautakunta on 11.6.2008 §:n 46 kohdalla tekemällään päätöksellä velvoittanut ko. kiinteistön omistajan ja hänen puolisonsa purkamaan Keuruun kaupungin Pihlajaveden kylän Kala-aitankallio ■■■ tilalla sijaitsevan kesäkeittiön 30.9.2008 mennessä juoksevan uhkasakon uhalla (perusmaksu 1000 euroa ja lisäerät 200 euroa/viikko enintään 15 viikkoa).

Valitusprosessin jälkeen rakennuslautakunta päätti 27.6.2012 kokouksessaan § 42 ensimmäistä kertaa tuomita asetetun uhkasakon maksettavaksi. Rakennuslautakunta korjasi omasta aloitteestaan mainittua päätöstä kokouksessa 10.7.2012 § 52:ssa niin, että virheellisesti yhteisvastuullisesti määrätty uhkasakko tuomittiin molemmille puolisoille erikseen maksettavaksi. Uhkasakko tuomittiin maksuun seuraavasti: ■■■■■ peruserä 500 euroa

sekä lisäerät 100 euroa 15 viikolta eli yhteensä 2000 euroa. ■■■■■
■■■■■ tuomittiin maksamaan myös peruserä 500 euroa ja
lisäerät 100 euroa 15 viikolta niin ikään yhteensä 2000 euroa.

Rakennuslautakunta päätti kokouksessaan 2.4.2014 § 25, ettei uhkasakon lisäerien tuomitsemista jatketa kiinteistön omistajan puolison ■■■■■ osalta, koska rakennuslautakunnan tulkinnan mukaan kiinteistön omistajan puolisoilla ei ole uhkasakkolain 7 §:n mukaisesti oikeudellista tai tosiasiallista mahdollisuutta noudattaa päävelvoitetta. Näin ollen uhkasakkojen lisäerät ovat 100 €/viikko enintään 15 viikolta kerrallaan.

Rakennuslautakunta varasi ko. kiinteistön omistajalle mahdollisuuden antaa selityksensä 30.9.2023 mennessä juoksevan uhkasakon tulevien lisäerien tuomitsemisesta seuraavan 15 viikon osalta. ■■■■■ on antanut selityksen määräaikaan mennessä.

■■■■■ on määräaikaan toimittamassaan selityksessään vaatinut rakennuslautakunnan edellisten tuomitsemispäätösten kumoamista.

Selityksessään asianosainen tuo esille muun muassa muiden kiinteistöjen rakennuksia/rakennelmia ja entisten rakennustarkastajien otteita sekä rakennuslautakunnan vuoden 2008 kokouksen otteen. Asianosaisen mukaan uhkasakkojen asettamispäätös on lainvastainen ja hän vaatii uhkasakkojen asettamispäätöksen päivittämistä.

Selityksessä asianosainen ei ota mitään kantaa päävelvoitteen toteuttamiseen.

Rakennuslautakunnan tiedossa ei ole, että 11.6.2008 § 46 tehdyn päätöksen mukaista päävelvoitetta olisi edelleenkaan täytetty.

Oheisaineistona rakennuslautakunnan selityspyyntö liittyen mahdollisten seuraavien uhkasakkojen lisäerien tuomitsemiseen.

Vastaus selitykseen

Selityspyynnössä ei ole sellaista uutta selvitystä, jota ei olisi jo aiemmin rakennuslautakunnassa tai muissa hallintoasteissa käsitelty. Selityksessä mainitut muiden kiinteistöjen rakennukset eivät liity nyt käsiteltävänä olevaan tuomitsemispäätökseen eikä päävelvoitteen noudattamiseen.

Asianosainen ei ole ottanut selityksessään mitään kantaa päävelvoitteen toteuttamisesta eikä ole esittänyt mitään pätevää syytä päävelvoitteen noudattamatta jättämiseen.

Uhkasakkolain 10 §:n 1 momentin mukaan uhkasakon asettanut viranomaisen voi tuomita uhkasakon maksettavaksi, jos päävelvoitetta ei ole noudatettu eikä noudattamatta jättämiseen ole pätevää syytä.

Juoksevien uhkasakkojen tuomitseminen perustuu lautakunnan 11.6.2008 § 46 lainvoimaiseen asettamispäätökseen. Uhkasakon

asettamispäätöksestä on lainvoimaisesti vahvistettu ratkaisu niin hallinto-oikeudessa (HAO 4.11.2009 Dnro 01717/08/4122) kuin korkeimmassa hallinto-oikeudessa (Korkein hallinto-oikeus 7.9.2017 Dnro 3014/1/15). Asettamispäätös on asianosaisen osalta lainvoimainen, eikä siihen voi enää hakea muutosta valittamalla.

Rakennuslautakunnan tiedossa ei ole, että 11.6.2008 § 46 tehdyn päätöksen mukaista päävelvoitetta olisi edelleenkaan täytetty.

Oheisaineistona rakennuslautakunnan selityspyyntö liittyy mahdollisten seuraavien uhkasakkojen lisäerien tuomitsemiseen.